

תת"ע 7506/02/21 - מדינת ישראל נגד ח'ליל נאדר אלנאבות

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תתע"א 7506-02-21 מדינת ישראל נ' אלנאבות

24 אוגוסט 2022

לפני כבוד השופט אלכס אחטר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י בא כוחה עו"ד מידד אזרזר

נגד

הנאשם

ח'ליל נאדר אלנאבות

ע"י בא כוחו עו"ד רפיק עסלי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שהותר לו לחזור בו מכפירתו במהלך שמיעת הראיות, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 12.02.21 סמוך לשעה 15:39 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג מזדה ל.ז. 91-931-29 במעלה עירון מכיוון אום אל פאחם לכיוון מגידו.

הנאשם נהג כאמור בהיותו פסול לנהיגה לאחר שבתאריך 16.09.20 נפסל למשך 15 חודשים בנוכחותו ובנוכחות סנגורו בתיק 1842-03-19 בבית משפט לתעבורה חדרה.

בתאריך 22.11.21 נשמעו מרבית עדי התביעה ואולם הדיון נדחה לשמיעת עד תביעה אחרון אשר לא התייצב מחמת הוראת בידוד. בתאריך 09.12.21 מועד שנקבע לשמיעת המשך הראיות, התייצב הנאשם וביקש באמצעות בא כוחו

עמוד 1

להתיר לו לחזור בו מכפירתו ולהודות בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. לאחר שבית המשפט נעתר והרשיע את הנאשם בהתאם להודאתו, ביקש ב"כ הנאשם להפנות את מרשו לשירות המבחן אשר יבחן את שאלת הארכת 2 עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה מעל הנאשם וכן את שאלת ענישתו של הנאשם באמצעות צו של"צ.

המאשימה לא התנגדה אך הבהירה שעמדתה העונשית למאסר ועל כן, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר בעניינו. כך גם, מצאתי לנכון להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות אשר יבחן את כשירות הנאשם לביצוע עבודות שירות ככל שכך ייגזר.

בתאריך 22.05.22 הגיש הממונה על עבודות השירות חוות דעת חיובית לפיה נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות בעיריית או אל פאחם.

בתאריך 07.07.22 הגיש שירות המבחן תסקיר שסקר את מצבו של הנאשם ונסיבות חייו ובסופו של דבר לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית שיש בה כדי להפחית את הסיכון הנשקף מהנאשם להישנות העבירה, בין היתר גם משום חוסר רצונו של הנאשם לקחת חלק בטיפול ייעודי וכן אי הופעתו למסור בדיקות שתן. כך גם, לא הומלץ על הארכת התנאי אלא דווקא על הטלת מאסר בפועל וקנס כספי תוך שנקבע שהסיכון להישנות עבירות דומות הינו בינוני-גבוה.

בתאריך 17.07.22, מועד שמיעת הטענות לעונש, ביקש ב"כ הנאשם לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר משלים לטענתו בשל אי הבנה של הנאשם לגבי בדיקות השתן ולדחות את מועד הטענות לעונש על מנת להידבר עם המאשימה. עוד נטען שהנאשם חסך זמן שיפוטי וחסך שמיעת עדים כאשר הנאשם הודה ולקח אחריות. המאשימה התנגדה תוך שהפנתה למפורט בתסקיר שירות המבחן וכן לזמן שעמד לנאשם לנהל עמה מגעים אך הנאשם ובא כוחו לא השכילו לעשות כן קודם לכן. לאחר שמיעת הצדדים דחיתי את טענות ההגנה תוך שקיבלתי את עמדת המאשימה הן לעניין מקצועיותו והעמקתו של תסקיר שירות המבחן והן באשר לדחיה מתבקשת לצורך משא ומתן. עוד קבעתי בהחלטה שלמעשה, הנאשם לא חסך כלל מזמנו של בית המשפט והעדים כאשר למעשה נשמעו כמעט כל עדי התביעה למעט אחד וגם אז, בחר הנאשם להודות בתחילתו של דיון ההוכחות כך שיש לדחות גם טענה זו של חיסכון בזמן שיפוטי ויש לקדם את התיק. לצדדים ניתן פרק זמן בן מספר שעות ולאחר מכן נשמעו טענותיהם לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש:

במסגרת טעוניה, המאשימה עתרה להטלת ענישה של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 12 חודשים, תוך הפעלת עונשי המאסר המותנים ברי הפעלה של 4 חודשים כל אחד במצטבר לעונש המאסר בפועל.

בנוסף עתרה המאשימה להטלת פסילה בפועל למשך 5 שנים וענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

המאשימה ציינה במסגרת טעוניה כי מדובר בנאשם שנוהג משנת 2016 לחובתו 9 הרשעות קודמות בגין נהיגה תחת השפעה, נהיגה בשכרות ונהיגה בחוסר זהירות (ת/1) ואת העבירה בתיק זה ביצע זמן קצר לאחר גזירת דינו בשני תיקים (ת/2-ת/3) בין היתר לפסילה ולעונש מאסר מותנה.

נסיבות אלה, יחד עם חומרת העבירות אותן שב ומבצע הנאשם בסמיכות זמנים, כמו גם תסקירו המפורט של שירות המבחן בו נקבע שהנאשם מזלזל בציווי החוק ואינו מבין את חומרת העבירה, מחייבות שליחתו של הנאשם למאסר בפועל ארוך ומרתיע.

ב"כ הנאשם טען שהנאשם הודה אמנם לאחר שהחלו להישמע ההוכחות אך לטענתו הודה "בזמן שעדי המדינה רובם לא התייצבו לדיון, לאחר שנשמע עד אחד" (וזאת על אף שבפועל כאמור, נשמעו כל עדי התביעה מלבד אחד ואף ההודאה נמסרה בתחילת הדיון בו היה אמור להישמע העד האחרון). לדבריו, הנאשם חסך זמן שיפוטי ולקח אחריות על מעשיו וזאת בניגוד לאמור בתסקיר שירות המבחן.

לטענת ב"כ הנאשם, היה צריך לזמן את קצינת שירות המבחן ולחקור אותה על מנת שהיא תיתן הסבר להתנהגות הנאשם מאחר שהנאשם אמר שלמד לקח ולא יחזור על התנהלות עוברת חוק.

לאור גילו הצעיר של הנאשם ביקש ב"כ הנאשם להאריך את המאסרים המותנים או לחלופין להפעילם בחופף לעצמם וכן בחופף לעונש המאסר בגין תיק זה ולהורות שיבוצע בעבודות שירות מאחר שזו "אינה עבירה חמורה" והנאשם מעולם לא נשא בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחמי ענישה בתעבורה איננה מלאכה קלה כפי שכבר נכתב לא מעט ועיון בפסיקה מגלה כי לרוב, לעבירות נהיגה בזמן פסילה נלוות עבירות חמורות נוספות דוגמת גרימת תאונה והפקרה, נהיגה בשכרות, המלטות וכו'.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה בה הורשע הנאשם מושא הליך זה שלפני. בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, עבירת נהיגה בזמן פסילה הינה מהעבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה. חומרתה נעוצה בסיכון הכבד לשלום הציבור, שכן מעצם הטלת הפסילה, אנו למדים כי רשות מוסמכת, מצאה כי עניין לנו במי שנהיגתו עלולה לסכן את

ביטחון המשתמשים בדרך. לסיכון זה אף נלווה מחיר כלכלי, ובקורות תאונה ייפרע הנזק מהקופה הציבורית. ערך נוסף הראוי להגנה הינו שלטון החוק וחובת הכיבוד והציות לו, שכן עסקינן במי שבחר לרמוס צו שיפוטי, לו היה מודע היטב.

יתר על כן, אין לשכוח שהנאשם נהג בהיותו בפסילה ביוזעין רק כחמישה חודשים לאחר שנפסל על ידי בית המשפט בנוכחותו בתיק 1842-03-19 וכשנה לאחר שנפסל על ידי בית המשפט בנוכחותו בתיק 8277-03-19. כדברי בית המשפט המחוזי "נראה שהמשיב הפך את הנהיגה ללא רישיון ל"מפעל חיים". שלטון החוק לא מעניין אותו. הצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו, הוא ממשיך לנהוג כשאין הוא מבוטח, מסכן את ביטחונם של עוברי הדרך ושלו גם כן שוב ושוב, גם אם אצא מהנחה שהנני חייב לצאת ממנה, שנהג רק באותם מקרים שבהם נרשמו דו"חות" (עפ"ת 32611-08-10 מ"י נ' שלמה גיא [31.10.10]).

עבירה של נהיגה בזמן פסילה הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת אשר גלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל ובביטחון הציבור. בנוסף, גלום בה זלזול בהחלטות השיפוטיות והפרתן מצביעה אף היא על מסוכנות הנובעת ממעשי הנאשם מעצם אי הפנמת חומרת המעשה ותוצאותיו הפוטנציאליות הקשות. כך וודאי, כאשר קצינת המבחן התרשמה שגם כעת, אין הנאשם מבין את חומרת המעשה ואין הוא מדקדק בהוראות החוק ככל שהן עוסקות בדיני התעבורה אלא שחושש הוא מתוצאות ההליך. הא ותו לא.

ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן נקבע לעניין חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה והסיכון הגלום בה כדלהלן:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

לפני כשנתיים קבע בית המשפט העליון ברע"פ 5635/19 ליאור יעקובוב נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 4.9.19 [פורסם בנבו]): "אין להקל ראש במעשיו של המבקש אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים נגדו, תוך התרסה נגד רשויות החוק והפגנת זלזול בהחלטות בית המשפט. לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה לעורר קשיים במימוש הפיצויים במקרה של תאונת דרכים (וראו רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2019); רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2011))."

לפיכך, מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, בנסיבות התואמות לענייננו, כפי שנקבע בפסיקה נע בין 3 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. באשר לתקופת הפסילה נקבע בפסיקה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל- 60 חודשים, בצירוף עונשי פסילה מותנים וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - סעיף 40א לחוק העונשין:

הנאשם, מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2016 ולחובתו 9 הרשעות קודמות לרבות נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעה, הפרעה לתנועה, נהיגה בחוסר זהירות ועוד. כפי שניתן להיווכח, ותק נהיגתו הקצר של הנאשם מעיד על התייחסותו של הנאשם להוראות החוק.

אמנם כפי שתואר, הנאשם לא חסך בזמן שיפוטי כלל אך יש מקום לזקוף את הודאתו לזכותו.

בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת. דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה.

בענייננו, הנאשם אדם צעיר, נטול הרשעות פליליות שמעולם לא נידון למאסר בפועל. נסיבות אלה מלמדות כי אין זה אינטרס הציבור לשליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח בו ייחשף לתרבות עבריינית.

אשר למשך הפסילה שיש לגזור על הנאשם, הנאשם שב ונוהג כבשלו על אף היעדר רישיון מחמת פסילתו וזאת על אף פסילתו בנוכחותו פעם אחר פעם כאשר בניגוד לדברי בא כוחו שלמד את הלקח ולא יחזור על מעשיו, הרי שהצהרות דומות הצהיר גם בתיקיו הקודמים. לטעמי, לאור היעדר ההפנמה מצידו של הנאשם, אינטרס הציבור מחייב את הרחקתו מהכביש לתקופה ארוכה.

הארכת עונשי המאסר המותנים

כאמור, הן בתיק 1842-03-19 והן בתיק 8277-03-19 הוטלו על הנאשם בין יתר רכיבי הענישה, עונשי מאסר מותנים למשך 4 חודשים כל אחד שיחולו על נהיגה בפסילה.

אם כן, האם יש לקבוע כי עונשי המאסר המותנים יופעלו בחופף או במצטבר?

הכלל ע"פ סעיף 58 לחוק העונשין שעונש מאסר מותנה יופעל במצטבר. חפיפת עונשי מאסר ייקבעו מנימוקים שירשמו ויש מקרים בהם הדבר נקבע משיקולי שיקום.

התנהלותו של הנאשם מעידה שחוקי התעבורה אינם נר לרגליו, כפי שאף משתקף מתסקיר שירות המבחן.

כפי שנאמר, הנאשם נהג בפסילה בתיק דנן רק חמישה חודשים לאחר שנפסל בנוכחותו בתיק 1842-03-19. נסיבות אלה, די בהן כדי לדחות את הבקשה לחפיפת עונש המאסר המותנה במלואו שהרי אחרת נמצא את החוטא יוצא נשכר. לזאת אין להסכים.

לאחר מתן הזדמנויות רבות ושונות, על בית המשפט לשלוח מסר לנאשם שעליו להפנים שאסור לו לנהוג ושאת הוראות החוק יש לכבד!

כדברי בית המשפט העליון ברע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 12.07.18 [פורסם בנבו]):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה, ועל הדבר לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחותן הגבוהה.

יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (7.3.2004)).

על כן, נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים". אף ההלכה מורה, כי בעבירות של נהיגה בפסילה כי יש להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל (רע"פ 5090/04 צאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.5.2004)).

המבקש נהג ברכב בעת שנפסל לנהיגה, וממילא נהג בלא רישיון ובלא ביטוח. כעולה מפסק הדין של בית המשפט המחוזי, למבקש שלוש הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, האחרונה שבהן בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה ואי הגשת עזרה לנפגע תאונת דרכים. בגין הרשעתו זו ריצה המבקש מאסר בפועל למשך 3 חודשים בעבודות שירות והוטל עליו מאסר מותנה בן 7 חודשים. בנוהגו, שוב, בזמן פסילה, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין ומורא בית המשפט, ואת יחסו המזלזל לשלום הציבור.

בנקודת זמן זאת, לאור התבוננות בגיליונו התעבורתי של הנאשם וכן לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, בית המשפט מבהיר לנאשם שעליו לחדול מלנהוג. ככל שהנאשם לא הפנים זאת בעצמו ולא הורתע מתקופות פסילה ארוכות ומתקופות פסילה מותנות ומאסרים מותנים שהוטלו עליו בעבר, אין מנוס מהשתת תקופת פסילה משמעותית ותקופת מאסר בפועל. כפי שנקבע בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'ניים (ניתן ביום 20.01.20, פורסם בנבו):

"אין להעלות על הדעת, כי שופט תעבורה יגלה הבנה להפרת החוק באופן בוטה ע"י נאשם; ויקבע בעניינו של נאשם רצידיביסט, אשר צבר חודשי פסילה ארוכים בשל התנהגותו המסוכנת והמזלזלת, ולא הורתע מעונשי מאסר בפועל וממאסרים מותנים, כי מאחר שענישה מחמירה לא הועילה, יש מקום להקל בעונשו; וחמור מכך, כי בשל הענישה שהוטלה עליו, הוא "נאלץ" או "יאלץ" גם בעתיד לנהוג את רכבו. המדובר במסר הפוך בתכלית, מזה שמצופה מבית המשפט לתעבורה להעביר למשיב עצמו ולציבור בכללותו, ולפיו בטחונו של הציבור אינו הפקר ואינו נתון בידיו או ברצונו של עבריין תנועה סדרתי, ופסיקותיו של בית המשפט אינן "כתובות על הקרח" ואינן מהוות המלצה בלבד, אשר הציבור רשאי לכבדן או להפר אותן לפי רצונו וצרכיו בלבד.

זאת ועוד, אין לומר כי המשיב "נאלץ" לנהוג ברכב, אלא הוא בחר לעשות כן, תוך התעלמות בוטה מהוראות החוק ומהוראות בתי המשפט; כאשר הוא יכול היה, כמו כל אדם סביר שהוטלה עליו פסילה בפועל, לבחור בחלופות אחרות, כגון, נסיעה בתחבורה ציבורית או הסתייעות באדם אחר שינהג עבורו.

עוד ראוי להזכיר, כי המשיב הוא זה שהביא במו ידיו למצב בו הוא נמצא כיום, ואין מדובר בגזירה משמיים".

כאמור, לא מצאתי שנסיבות העבירה ונסיבותיו של הנאשם מצדיקות חפיפת המאסר במלואו.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולקח אחריות על מעשיו. אמנם הודאה זו לא חסכה במידה רבה מזמנם של בית המשפט והעדים אך עדיין היא מבטאה במידת מה לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי, גם אם במעט. נסיבות אלה תובאנה לזכות הנאשם במידה המתאימה כך שעונשו של הנאשם ימוקם באמצע המתחם והמאסר המותנה יופעל רק בחלקו במצטבר.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 5 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 4 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום תעבורה חדרה בתיק 1842-03-19 גזר דין מתאריך 16.09.20 מתוכו 2 חודשים ירצו בחופף ו- 2 חודשים ירצו במצטבר.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 4 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום תעבורה תל אביב בתיק 8277-03-19 גזר דין מתאריך 17.11.19 מתוכו 2 חודשים ירצו בחופף ו- 2 חודשים ירצו במצטבר.

סופו של דבר אני גוזר על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל אשר יבוצעו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב בתאריך שייקבע בחוות דעת עדכנית מאת הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות (יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו). עבודות השירות יבוצעו בעירית אום אל פחם אלא אם כן ייקבע מועד חלופי אחר.

2. מאסר על תנאי של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

3. פסילה בפועל לתקופה של 30 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש פסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום תעבורה חדרה בתיק 1842-03-19 גזר דין מתאריך 16.09.20 שירוצו בחופף לעונש הפסילה בגין תיק זה.

אני מורה על הפעלת עונש פסילה מותנית של 6 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום תעבורה תל אביב בתיק 8277-03-19 גזר דין מתאריך 17.11.19 שירוצו במצטבר לעונש הפסילה בגין תיק זה.

סופו של דבר אני גוזר על הנאשם 36 חודשים פסילה בפועל.

מוסבר בזאת לנאשם כי עליו להפקיד תצהיר מתאים במזכירות בית המשפט או את רישיון הנהיגה שלו, בהתאם לכך יונפק לו אישור הפקדה מתאים כך שהפסילה בגין זה תחושב במצטבר לכל פסילה אחרת ובמקרה שכזה ידאג הנאשם להגיש בקשה מתאימה למשרד הרישוי לצורך ביצוע חישוב הפסילות.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. קנס בסך 3,000 ש"ח.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 1.12.22 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות מתבקשת להעביר העתק פרוטוקול זה למשרדי הממונה על עבודות השירות אשר ידאג לתאם עבור הנאשם מועד חלופי לתחילת ריצוי עבודות השירות.

מוסבר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את תנאי ההעסקה כדין או במידה ויפתח נגדו תיק נוסף בעת ביצוע עבודות השירות, הרי שלא מן הנמנע שעבודות השירות תופקענה ובמקרה שכזה יצטרך הנאשם לרצות את יתרת עבודות השירות בפועל.

ניתן היום, כ"ז אב תשפ"ב, 24 אוגוסט 2022, במעמד הנוכחים.